

EL PROCÉS, EN FASE D'INCERTESA

El dia que vam perdre la innocència

El procés s'ha desencallat, i ha tornat a quedar obert de bat a bat

Opinió

SALVADOR CARDÚS
SOCIÒLEG

La decisió final de la CUP hauria de ser rebuda com una gran lliçó política pel conjunt dels sobiranistes. I és que ha quedat clar que l'engrescament, l'entusiasme i l'estètica del somriure no són suficients per plantar cara a un desafiament de les proporcions del que s'ha posat al davant. Tampoc no serveix la improvisació antisistema. Potser perquè puc dir que conec de prop la cultura política de la CUP, no sóc dels que ara farà sang amb el temps perdut "negociant", ni amb les seves lògiques de presa de decisió, ni tan sols amb la decisió final.

Tot era previsible. De manera que qui ha de reflexionar és qui ha demostrat que no els coneixia, i no perquè ells no haguessin estat clars en tot moment. Fins i tot, més que els electors, qui ha de reflexionar són les institucions i els mitjans de comunicació que, a causa de la seva actitud condescendent, no van voler veure les limitacions ideològiques i organitzatives que tindria la CUP en cas de ser decisiva en el terreny de joc parlamentari. No crec que l'electorat sobiranista s'hagi desdit del seu horitzó, però sí que ha

perdut la innocència. I això és una molt bona notícia.

En segon lloc, a part d'haver malbaratat i perdut la seva fugaç capacitat de ser determinant, qui també ha perdut la innocència és la mateixa CUP. Amb la seva decisió ha posat en evidència que són molt bons a l'hora de denunciar les febleses del sistema, però que quan s'han de posar la granota i agafar les eines per canviar-lo, temen embrutar-se les mans. I al final, una CUP poruga ha pres la decisió que posava menys en risc l'organització.

Al capdavant, en el no a Mas, des del principi, hi eren tots. Però en una transigència estratègica, només la meitat. Per tant, no és cert que el debat de fons hagi estat "independència o revolució". No els faig tan simples. Les assemblees han servit per saber què garantia millor la seva supervivència i què accentuava el risc de trencament intern si es facilitava la formació de govern a Junts pel Sí. Una decisió conservadora per retornar a la zona de confort, que és la de la retòrica revolucionària sense compromisos amb la realitat. Les paraules de Gabriela Serra d'ahir a la roda de premsa ho confirmaven amb rotunditat. A partir del març podran tornar a fer discursos i donar lliçons.

En tercer lloc, més que no pas el futur de la CUP i els seus resultats electorals del proper març, el que ens ha d'interessar a partir d'ara són

La diputada Gabriela Serra va verbalitzar la lectura política de la decisió de la CUP. "El procés ni va començar el 27-S ni s'acaba avui", va dir en roda de premsa. PERE VIRGILI

Lectura Una CUP poruga ha pres la decisió que posava menys en risc l'organització

els moviments dels altres partits independentistes. D'una banda, els de Convergència i Demòcrates, perquè essent el 27-S irrepelible, ara els caldrà ajustar ràpidament l'estratègia i definir un relat propi per a la nova legislatura. De l'altra, els d'ERC i els seus socis, que hauran de reconsiderar si els gestos per fer-se seu l'esquerranisme populista, i totes les desconfiances que han alimentat cap a Artur Mas, els acabaran sent útils per evitar que l'unionisme d'esquerres els passi al davant.

Com sol ser habitual en el voluble terreny de la política, les conseqüències d'una decisió com la de la CUP són imprevisibles. Caldrà esperar els propers dies per veure qui-

nes són. Dono per descomptat, així mateix, la celebració que se'n farà des de l'unionisme local i des de la política espanyola. Però també preveig el gran alleujament que la decisió de la CUP produirà en l'independentisme central, assenyat i consistent, l'únic que pot ser vencedor i que permetrà reprendre el procés amb un pas ferm i segur. Un govern condicionat per una CUP cagadubtes i havent-se de fer perdonar un sí acomplexat a Mas, hauria representat divuit mesos d'encallament. Sí: tots hem perdut la innocència –d'aquí que tants ara en demanin disculpes–, però el procés ha tornat a quedar obert de bat a bat. Jo me n'alegro. —